

Arrest

nr. 273 094 van 23 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DEVRIENDT
leperstraat 10
8830 HOOGLEDE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEVRIENDT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 1 januari 2000 in Agbo, Delta State (of Lagos naar gelang uw verklaringen). U bent praktiserend christen. U spreekt Igbo en Engels.

U diende een verzoek om internationale bescherming (verder VIB) in te Zwitserland op 30 augustus 2017, doch werd op 6 april 2018 geweigerd. U diende vervolgens een VIB in in Nederland op 23 januari 2019 doch er werd in het kader van de Dublinverordening een overnameverzoek aan Zwitserland gesteld. U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 24 maart 2019. U bood zich echter niet aan op DVZ op de oproepdatum 10 oktober 2019, en werd geacht afstand gedaan te hebben van uw VIB.

U diende een **tweede verzoek om internationale bescherming** in bij de DVZ op 21 januari 2020. U bood zich echter niet aan op DVZ op de oproepdatum 9 november 2020, en werd geacht afstand gedaan te hebben van uw VIB. U diende een VIB in in **Duitsland** op 9 juni 2020 en op 13 juli 2020 vroegen de Duitse autoriteiten in het kader van de Dublinverordening een overnameverzoek aan Zwitserland.

U diende een **derde verzoek om internationale bescherming** in op 5 augustus 2021. U werd aangehouden op 14 augustus 2021 en ondergebracht in de gevangenis van Ieper nadat u zaken die u niet toebehoren bedrieglijk heeft weggenomen, namelijk een rugzak met inhoud. U weigerde vervolgens uw asielierview met DVZ in de gevangenis van Ieper op 27 september 2021. U weigerde naar de gespreksruimte te komen en liet via een cipier weten geen zin te hebben om uw interview te doen.

U werd op 26 november 2020 door een medewerker van het CGVS een eerste maal gehoord in de gevangenis van Ieper. U verklaarde dat u in Nigeria (familiale) problemen had omdat u toetrad tot de cult Maffia Arro, dat u en deze groepering iemands leven namen, dat u omwille hiervan een maand in een gevangenis in Nigeria verbleef doch dat u niet bang bent om terug te keren naar Nigeria omdat u denkt dat (de situatie) intussen gekalmeerd is. U verklaarde herhaaldelijk terug te willen keren naar Nigeria, niet in België te willen blijven en van de immigratiedienst verwacht dat ze u van papieren voorzien zodat u terug kan keren naar Nigeria.

Op 16 december 2021 ontving het CGVS een mail van C. S. (CAW Zuid-West-Vlaanderen vzw) met een bijlage waarin u stelde dat u graag uw echte verhaal wilt vertellen, namelijk dat uw oudere broer lid is van Boko Haram, en dat u verzoekt om nogmaals met een medewerker van het CGVS te kunnen spreken.

Hierop werd u op 7 januari 2022 opnieuw gehoord in de gevangenis van Ieper. U verklaarde ditmaal dat uw oudere broer, Happy, lid is van Boko Haram en op 24 december 2011 uw beide ouders en uw zus Ifah liet vermoorden door Boko Haram. Uw broer gaf Boko Haram de opdracht u te laten verwonden en verbranden maar u niet te doden. Dezelfde dag, 24 december 2011, trok u naar een oom langs moederszijde in Ghana. In 2013 verliet u Ghana en reisde u via Libië naar Italië. U vreest bij terugkeer naar Nigeria vermoord te zullen worden door u broer omdat hij zal denken dat u wilt vechten voor de eigendommen van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste verklaarde u in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud op 26 november 2021 namelijk herhaaldelijk dat u graag zou terugkeren naar Nigeria. Wanneer er ter bevestiging werd gevraagd of u zou willen terugkeren repleceerde u nogmaals met 'ja' (notities eerste persoonlijk onderhoud (NPO I dd. 26.11.2021, p. 4)). Wanneer u de kans werd gegeven om te verklaren welke problemen u ervaarde die ertoe geleid hebben Nigeria te verlaten repleceerde u nogmaals dat u wilde terugkeren naar Nigeria (NPO I dd. 26.11.2021, p. 12). Er werd u hierna tot driemaal toe gevraagd of u wilde terugkeren en u repleceerde driemaal dat u liever in Nigeria wilde zijn (NPO I dd. 26.11.2021, p. 12-13). Er werd u eveneens gevraagd waarom u heeft beslist naar Europa te komen; wat voor problemen u in Nigeria had; of u bang bent terug te keren en of u gevaar zou lopen moest u terugkeren naar Nigeria. Hoewel u uiteindelijk aangaf dat u in het verleden problemen had met uw familie en een maand in de gevangenis verbleef omdat u lid was geworden van de cult Maffia Arro, bleef u volhouden dat u liever terug zou gaan naar Nigeria (NPO I dd. 26.11.2021, p. 12-13). Gevraagd of u bang bent om terug te gaan naar Nigeria repleceerde u "Ik denk wel dat het gekalmeerd is" (NPO I dd. 26.11.2021, p. 13).

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de gegevens die u in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud aanbrengt geenszins als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, kunnen worden beschouwd.

Verder kan niet worden voorbijgegaan aan het feit dat u in het kader van uw drie asielprocedures in België tot tweemaal toe niet bent komen opdagen voor een interview van de DVZ en eenmaal een interview met de DVZ weigerde. Toen u gevraagd werd waarom u tot driemaal toe geen interview wilde doen repliceerde u dat u tijdens het eerste interview ziek was. Wanneer u gevraagd werd waarom u dit niet had laten weten aan de DVZ repliceerde u dat u dat niet moest doen (NPO I dd. 26.11.2021, p. 11-12). U verklaarde dat u tijdens het tweede interview met de DVZ geen ticket had voor de trein. Wanneer er gevraagd werd of u niet gewoon een ticket kon kopen antwoordde u dat u misschien de tijd fout had (NPO I dd. 26.11.2021, p. 12). U verklaarde dat u het gesprek met een medewerker van de DVZ in de gevangenis van Ieper weigerde omdat u teveel stress had (NPO I dd. 26.11.2021, p. 12). Tijdens uw interview met een medewerker van het CGVS liet u ook tot tweemaal toe dat weten u vond dat er teveel vragen waren (NPO I dd. 26.11.2021, p. 8).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient. Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u tot tweemaal toe gewezen op u medewerkingsplicht (NPO I dd. 26.11.2021, p. 8). Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en uw attitude blijkt echter dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. **Van een persoon die zijn herkomstland ontvlucht en die, uiteindelijk, internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, moeite doet om zich zo snel mogelijk tot de asielinstanties van het onthaalland te wenden en onmiddellijk correcte, coherente en gedetailleerde verklaringen aflegt.**

Voorts kunnen er verdere vragen gesteld worden bij uw algemene geloofwaardigheid. Zo is er sprake van een aantal opmerkelijke discrepanties tussen de inhoud van uw Zwitsers asiëldossier enerzijds en de (eveneens uiteenlopende) verklaringen waarvan u de Belgische asielinstanties voorzag anderzijds. Uit documenten van de Schweizerische Eidgenossenschaft dd. 6 april 2018, en waarvan een kopie en vertaling in het administratief dossier zit, **blijkt dat u in het kader van uw VIB in Zwitserland een beschermingsstatuut geweigerd werd omdat u Nigeria louter verliet wegens een gebrek aan beroepskansen en op zoek was naar een betere toekomst.** U verklaarde in Zwitserland nooit problemen gehad te hebben met derden noch met de Nigeriaanse autoriteiten. Hoewel u in Zwitserland eveneens meldde dat uw ouders 10 jaar geleden stierven door toedoen van Boko Haram beweerde u echter dat uw ouders stierven in een bomaanslag op een kerk en dat uw enige (levende) broer, Kennedy, u vervolgens kwam ophalen en in huis nam in zijn woning in Lagos. U verklaarde in Zwitserland 3 jaar ingewoond te hebben bij uw broer in Lagos en van 2012 tot februari 2016 als helper gewerkt te hebben van uw broer die vrachtwagenchauffeur was. U was belast met het laden en lossen van de vrachtwagen tot uw broer besloot u naar Europa te sturen en uw broer besloot uw reis te betalen omdat er in Nigeria niet veel werk is. Gevraagd waarvoor u vreest indien u terugkeert naar Nigeria repliceerde u in Zwitserland "Ik vrees niets" en in de loop van het onderhoud voor de Zwitserse asielinstanties verklaarde u dat u nooit vertrokken was als u (ander) werk had gevonden in uw thuisland. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS in het kader van uw derde VIB verklaarde u dat uw vader overleden was doch dat u niet wist hoe noch wanneer uw vader overleed (NPO I dd. 26.11.2021, p. 6). U voegde hier tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud aan toe dat uw moeder momenteel in leven is, in Delta State woont en uw reis naar Europa heeft betaald (NPO I dd. 26.11.2021, p. 6 en 11). **Deze uiteenlopende verklaringen vormen een negatieve indicatie voor uw algemene geloofwaardigheid.**

Wat betreft de mail die het CGVS ontving op 16 december 2021 van C. S. (CAW Zuid-West-Vlaanderen vzw) met een bijlage waarin u stelde dat u graag uw **echte verhaal** wilt vertellen, namelijk dat uw oudere broer lid is van Boko Haram, en dat u verzoekt om nogmaals met een medewerker van het

CGVS te kunnen spreken kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. Zo stelt u dat u voor de eerste keer uw verhaal wilt vertellen omdat u het eerder – evenmin in Italië en Zwitserland - niet durfde. Eerst en vooral kan opgemerkt worden dat u bijzonder laatijdig uw beweerde werkelijke asielmotieven inroept rekening houdende met het feit dat u reeds sinds 2017 diverse asielpcedures doorliep in Europa. Anderzijds kan niet ingezien worden waarom u nooit eerder uw werkelijke asielmotieven durfde aanhalen. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud in het kader van uw derde VIB verklaarde u “Dit is de eerste keer dat ik mijn verhaal vertel. [...] Ik weet dat de eerste keer mijn verhaal niet goed was” (NPO II dd. 07.01.2022, p. 3) hetgeen doet uitschijnen dat u een nieuw verhaal vertelt omdat uw eerste verhaal niet volstond eerder dan dat u geen durf had om de waarheid te vertellen. Aangezien het duidelijk niet de eerste keer is dat u uw verklaringen wijzigt in het kader van uw diverse asielpcedures kan vooralsnog weinig geloof gehecht worden aan uw bewering dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op 7 januari 2022 wel de waarheid zou vertellen. Dit temeer omdat - naast uw asielaansluiting - tevens uw verklaringen over uw personalia (i.c. de identiteit van uw broer en de dood van uw moeder en zus, uw verblijfplaatsen en reisweg) tegenstrijdig bleken.

Daarnaast kunnen wat betreft uw meest recente verklaringen, afgelegd tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud in het kader van uw derde VIB, volgende inhoudelijke opmerkingen worden gemaakt. U verklaarde ditmaal dat uw oudere broer, H., lid is van Boko Haram en op 24 december 2011 uw beide ouders en uw zus I. in hun woning liet doodschieten door Boko Haram. Uw broer gaf Boko Haram de opdracht u te laten verwonden en verbranden maar u niet te doden. Dezelfde dag, 24 december 2011, trok u naar een oom langs moederszijde – waarvan u de naam niet meer kent - in Ghana. In 2013 verliet u Ghana op aanraden van uw oom en reisde u via Libië naar Italië. U vreest bij terugkeer naar Nigeria vermoord te zullen worden door u broer omdat hij zal denken dat u wilt vechten voor de eigendommen van uw vader. **Uit uw verklaringen blijkt echter dat het lidmaatschap van uw broer bij Boko Haram louter berust op veronderstellingen en vermoedens van uwentwege. U slaagt er evenmin in de context van uw broer zijn toetreding tot Boko Haram eenduidig te schetsen. Daarnaast legt u tegenstrijdige verklaringen af over de aanval op uw ouders.** Zo verklaarde u ditmaal dat uw broer, Happy, in Hausa State (sic) is geboren en dat uw ouders vervolgens naar Lagos verhuisden en uw broer niet meewilde verhuizen omwille van zijn betrokkenheid bij Boko Haram (NPO II dd. 07.01.2022, p. 3). Aldus was uw broer reeds vóór uw geboorte betrokken bij Boko Haram. U lichtte toe dat uw broer daar bleef en misschien de groep al kende en dat misschien de reden is dat hij daar wilde blijven (NPO II dd. 07.01.2022, p. 4). U zou vervolgens in Lagos zijn geboren (NPO II dd. 07.01.2022, p. 3). U kon echter niet preciezer dan ‘Hausa State’ toelichten waar uw broer werd geboren (NPO II dd. 07.01.2022, p. 3) en u wist evenmin hoe oud uw broer was toen hij achterbleef in Hausa State en uw ouders naar Lagos trokken (NPO II dd. 07.01.2022, p. 3). U verklaarde aanvankelijk dat uw broer 10 jaar ouder is dan u (NPO II dd. 07.01.2022, p. 3) maar geconfronteerd met de vaststelling dat uw broer dan op 10-jarige leeftijd alleen achter bleef (en reeds betrokken was bij Boko Haram) verklaarde u plots dat uw broer al 20 jaar oud was toen uw familie naar Lagos verhuisde (NPO II dd. 07.01.2022, p. 4). U verklaarde vervolgens dat Boko Haram – zonder uw broer – op 24 december 2011 naar uw ouderlijke woning kwam en uw beide ouders en zus doodschoten. U denk dat dit in opdracht was van uw broer omdat Boko Haram (toevallig) hetzelfde geldbedrag vroeg (drie miljoen) als uw broer een jaar eerder aan uw ouders gevraagd had (NPO II dd. 07.01.2022, p. 5). U verklaarde dat uw broer niet aanwezig was bij de aanval op uw ouderlijke woning (NPO II dd. 07.01.2022, p. 4) en u verklaarde dat de aanvallers niet zeiden uw broer te kennen (NPO II dd. 07.01.2022, p. 5). Gevraagd hoe u wist dat uw broer de opdrachtgever was repliceerde u “Enkel mijn broer kan dat doen” (NPO II dd. 07.01.2022, p. 5). Gevraagd hoe u wist dat uw broer lid was van Boko Haram verklaarde u slechts dit te weten omdat uw vader u dit zou gezegd hebben (NPO II dd. 07.01.2022, p. 6). Vervolgens kan opgemerkt worden dat hoewel u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaarde dat Boko Haram tweemaal naar uw ouderlijke woning kwam waarbij uw vader de eerste maal in het been werd geschoten (NPO II dd. 07.01.2022, p. 3) en uw ouders en zus de tweede maal werden doodgeschoten (NPO II dd. 07.01.2022, p. 3) u even later verklaarde dat Boko Haram slechts eenmaal naar uw ouderlijke woning kwam, meer bepaald op 24 december 2011, en uw beide ouders en zus doodschoten (NPO II dd. 07.01.2022, p. 5). **Uw wisselende en vage verklaringen hebben het niet aannemelijk kunnen maken dat uw broer werkelijk lid was van Boko Haram en opdrachtgever zou geweest zijn voor de door u beweerde moorden op uw ouders en zus.**

Aan uw bewering dat u bij terugkeer naar Nigeria gedood zal worden door uw broer omdat hij u zal verdenken de eigendommen van uw vader op te eisen (NPO II dd. 07.01.2022, p. 8) kan evenmin geloof gehecht worden. Ten eerste verklaarde u nooit meer iets gehoord te hebben van uw broer noch van Boko Haram aangezien u onmiddellijk vertrokken bent na het incident op 24 december 2011 (NPO II dd. 07.01.2022, p. 9).

Vervolgens gevraagd hoe u weet dat uw broer u bij terugkeer naar Nigeria zal vermoorden beweerde u plots dat uw moeder u vorige maand vertelde niet terug te keren naar Nigeria (NPO II dd. 07.01.2022, p. 9). Geconfronteerd met de vaststelling dat u toch verklaard had dat uw moeder in 2011 overleed beweerde u dat u moeder u dit vertelde in een droom (NPO II dd. 07.01.2022, p. 9). **Er is dan ook geen enkele concrete aanwijzing dat u bij terugkeer naar Nigeria vervolging vanwege uw broer zou riskeren, temeer zijn lidmaatschap van Boko Haram reeds ongeloofwaardig werd bevonden (cfr. supra).**

Er moet worden besloten dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, bestaat.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Delta en/ of Lagos te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Delta / Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Delta / Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert aan als middelen:

- inbreuk op recht op eerlijk proces.
- inbreuk op de motiveringsplicht
- inbreuk op het zorgvuldigheidsbeginsel
- inbreuk op onderzoeksplicht
- inbreuk op fairplaybeginsel
- inbreuk op bewijsregels
- het verbod van détournement de procédure.
- Inbreuk op art. 3 EVRM'.

Verzoeker stelt:

"IV. 1. Inbreuk op bewijsregels, motiveringsplicht, onderzoeksplicht, fairplay, zorgvuldigheidsbeginsel

1.

Er dient te worden vastgesteld dat er geen geloof wordt gehecht aan de verklaringen van de verzoeker. Echter is er een manifeste inbreuk op de onderzoeksplicht welke rust op verweerster.

2.

Volgens vaste rechtspraak van het EHRM heeft de overheid de plicht om elke grief van een persoon die deze vrees uit aan 'een onafhankelijk en rigoureuus onderzoek te onderwerpen.

Het EHRM stelt ook dat de onderzoeksplicht van de overheid start zodra een vreemdeling de vrees om te worden mishandeld ofte worden gefolterd bij terugzending heeft geuit.

Het is onmogelijk voor verzoeker om de dossiers bij o.a. de organisatie op te vragen.

Dit mag trouwens niet gevraagd worden van de verzoeker. Het is integendeel verweerster die dit dient te onderzoeken. [...]

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wees er in het verleden al op dat wanneer een verzoeker om internationale bescherming bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund.

Er dient samengevat te worden vastgesteld dat verweerster een positieve onderzoeksplicht heeft, welke veel verder gaat dan het onderzoek dat verweerster in casu heeft gepleegd. Verweerster verwijst enkel naar een algemene situatie in het thuisland, zonder in te gaan op het concrete risico van verzoeker.

Het is onmogelijk om te oordelen dat verzoeker geen asiel kan verkrijgen, indien verweerster niet wist of de klachten van verzoeker wel of niet kloppen.

Verweerster pleegde dan ook een duidelijke inbreuk aan haar onderzoeksplicht.

Immers heeft verzoeker zelf de verweerster gecontacteerd op 16.12.2021 met de melding dat hij zijn echte verhaal wilde doen. Hij verklaarde dat hij eerder schrik had om de waarheid te vertellen uit vrees voor represailles.

Verweerster kan moeilijk verwachten dat verzoeker met zijn beperkte middelen volledige bewijzen voorlegt en zij zelf geen onderzoek dient te voeren.

3.

Verweerster beweert dat verzoeker wisselende verklaringen heeft afgelegd en weert daarom de laatste verklaring. Eveneens wordt rekening gehouden met de verklaringen voor 16.12.2021, terwijl verzoeker zelf aanhaalde dat hij na 16.12.2021 de waarheid pas vertelde uit vrees voor represailles.

Er dient echter te worden vastgesteld dat verweerster hier onterecht de laatste verklaring van verzoeker afwijst en daarmee de bewijsregels schendt. Hierdoor schendt verweerster verschillende beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het fairplaybeginsel (verweerster verdraait de verklaringen van in het nadeel van verzoeker), het zorgvuldigheidsbeginsel (er is geen correcte behandeling van verzoeker), het recht op een eerlijk proces en het motiveringsbeginsel.

Samengevat: indien verweerster haar onderzoeksplicht had vervuld en de laatste verklaringen van verzoeker had onderzocht (zoals de identiteit van de broer), ware een volledige andere uitkomst naar boven gekomen. Waarom dergelijk onderzoek niet werd gevoerd, wordt nergens vermeld.

De bestreden beslissing is dan ook uit verkeerde motiveringen en bedenkingen voortgekomen.

IV.2. inbreuk op art. 3 EVRM

De stelling van verweerster dat verzoeker niets meer hoeft te vrezen door de huidige situatie in het thuisland is niet enkel niet gestaafd, maar ook volledig incorrect.

Er dient te worden vastgesteld dat verweerster nalaat om één en ander te motiveren (zoals de medische toestand in het land), bepaalde feiten verzwijgt (zoals de onrusten in het land) en haar onderzoeksplicht afwentelt op verzoeker, die beperkt in zijn middelen tot onderzoek is.

De stelling van verweerster dat de situatie in het thuisland zou zijn gestabiliseerd is allerm minst correct.

Er is in het algemeen géén veilige situatie in het thuisland (bewijs hiervan zijn de duizenden berichten over BOKO HARAM) Wat betreft de concrete situatie van verzoeker werd onvoldoende onderzoek gedaan (zie supra).

Het EHRM oordeelde reeds in het verleden dat de overheidsinstanties niet enkel een uitgebreide motivering moeten doen van de afwijzing, maar ook meer concreet moeten motiveren waarom het verhaal van de vluchteling/asielzoeker als incoherent of niet voldoende zien.

Er dient dan ook geoordeeld te worden dat een terugsturen naar het thuisland en/of weigering van asiel een inbreuk zou betekenen op art. 3 EVRM, gelet op zowel algemene als concrete aanwijzingen van foltering.

[...]

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en

48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van rechtsbeginselen impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde

4. Verzoeker stelt dat verweerder faalde in de onderzoeksplicht.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

Waar verzoeker aanvoert dat verweerder tekortschoot in de onderzoeksplicht, dient te worden benadrukt dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en onderzoeksdaden te stellen. Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker om internationale bescherming voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort.

Verzoeker toont op geen enkele wijze concreet aan hoe verweerder tekort schoot in de voorstaande beginselen inzake de bewijslast, samenwerkingsplicht en individueel onderzoek van verzoekers verzoek om internationale bescherming. De loutere opsomming van algemene rechtsbeginselen zonder concreet te duiden op welke wijze één of meerdere beginselen werden geschonden is geen dienstig verweer.

5. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

Deze motieven hebben betrekking op (i) verzoekers manifeste inconsistente en incoherente verklaringen in België inzake een vrees voor terugkeer naar Nigeria, (ii) verzoekers verklaringen in België die strijdig zijn met zijn verklaringen in Zwitserland, onder meer inzake de reden van vertrek uit Nigeria en de situatie van zijn ouders, (iii) inconsistente verklaringen van verzoeker omtrent zijn broer die lid van Boko Haram zou zijn. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het opsommen van rechtsbeginselen, het louter volharden in het vluchtrelaas, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger geciteerde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Nigeria die afkomstig zijn van de staat Delta/Lagos geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS